02/01/2022

Αρχιεπίσκοπος Καναδά: “Ο κορωνοϊός δεν παίζει”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Καναδά / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στο γεγονός ότι η πανδημία του κορωνοϊού έχει αλλάξει πολλά πράγματα στις ζωές και την καθημερινότητα των ανθρώπων αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στο μήνυμά του για το νέο έτος ο Αρχιεπίσκοπος Καναδά κ. Σωτήριος.

Ο Σεβασμιώτατος επισημαίνει ότι όπως εισερχόμαστε στο νέο έτος 2022 όλοι μας πρέπει να σκεφτούμε σοβαρά καθώς, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει: *“Ο κορωνοϊός δεν παίζει. Εμείς να μη κάνουμε εξυπνάδες. Να ακολουθούμε τις οδηγίες των κυβερνήσεών μας, εφ’όσον δεν αντίκεινται στο δόγμα της Εκκλησίας μας. Να ακολουθούμε το παράδειγμα του Πατριάρχη μας. Να υποτασσόμεθα στις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου. Να είμαστε «ως χορδαί εν κιθάρα». Μία είναι η Εκκλησία. Είναι μία οικογένεια. Όλοι μαζί γύρω από τον Πατριάρχη μας και την Ιερά Σύνοδο”.*

“Αιώνιε και αναλλοίωτε Θεέ, Συ που «τα έτη Σου ουκ εκλείψουσι» χαρίζοντάς μας τον καινούργιο χρόνο, χάρισέ μας σύνεση να εννοούμε, ότι δεν πρέπει να

περιμένουμε αγαθά απ’ τον χρόνο, αλλ’ εμείς να δημιουργούμε αγαθά μέσα στον χρόνο. Χάρισέ μας ειρήνη και γαλήνη της ψυχής. Δώσε μας δύναμη να νικούμε τον κακό εαυτό μας. Να μην υποχωρούμε στην αμαρτία. Να πράττουμε το καλό. Να αγαπούμε εχθρούς και φίλους. Να συγχωρούμε όλους. «Χρόνο με χρόνο ζήσε μέσα μας Εσύ». Φέρε μας κοντά Σου”, καταλήγει.

Αναλυτικά το μήνυμα:

«Χθες και σήμερον ο αυτός και εις τους αιώνας»

(Εβρ. 13.8)

Αρχιεπισκόπου Καναδά Σωτηρίου

Σπίτια. Δρόμοι. Ρούχα. Έπιπλα. Άνθρωποι. Όλα γερνούν και παλαιώνουν. Όλα φθείρονται. Φέρνουν τα ίχνη της διάβασης του χρόνου. Τη μαρτυρία της συνεχούς αλλαγής και φθοράς. Χθες ήσαν καινούργια. Σήμερα μεταχειρισμένα. Αύριο παλιά.

Το αμούστακο παιδί γίνεται ώριμος άνδρας με γκρίζους κροτάφους. Η χθεσινή ώριμη γυναίκα, είναι σήμερα σεβαστή γερόντισσα. Στην αμείλικτη ενέργεια του χρόνου υποκύπτουν τα πάντα. Η γη μας γερνάει. Και το σύμπαν σιγά-σιγά παλιώνει. Ένας μόνο μένει «χθες και σήμερον ο αυτός και εις τους αιώνας». Είναι ο δημιουργός των πάντων και του χρόνου. Είναι ο μόνος που εξουσιάζει και τον χρόνο. Είναι ο Θεός. «Άφθαρτος, αναλλοίωτος, αεί ων, ωσαύτως ων». Στο διάβα των χρόνων, των αιώνων, των χιλιετηρίδων μένει αιώνια δυνατός. Ανέπαφος απ’ τη φθορά. Αδιάκοπα νέος.

Άνθρωπε, βλέπεις τη φθορά και λυπάσαι. Τα χρόνια σου φεύγουν και μελαγχολείς. Οι δυνάμεις του σώματός σου υποχωρούν και σου στοιχίζει. Οι φίλοι σου και οι συγγενείς σου φεύγουν απ’ τον κόσμο αυτό και απογοητεύεσαι. Μετράς τα χρόνια τα δικά σου. Κοιτάς στον καθρέφτη. Βλέπεις τα μαλλιά σου να πέφτουν ή ν’ ασπρίζουν. Τις ρυτίδες να εγκαθίστανται αμετάκλητα στο πρόσωπό σου. Θλίβεσαι για όλα. Ανεβαίνεις την σκάλα και λαχανιάζεις. Κόβονται τα πόδια. Συναισθήματα και καταστάσεις διαφορετικές δεσπόζουν στην ψυχή σου. Το βλέμμα σου και η σκέψη σου καταντούν αιχμάλωτοι της θλίψης, της φθοράς.

Όλα αυτά με ανθρώπινα κριτήρια είναι φυσικά. Για τον χριστιανό δεν έχουν σημασία. Γνωρίζει πως δεν ανήκει στον χρόνο. Δεν παραδίδεται στη φθορά. Το σώμα του, ναι. Αλλ’ η ψυχή του, όχι. Ανακαινίζεται «ως αετού η νεότης του».

Ακόμη και το σώμα του στη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, θα αφθαρτοποιηθεί.

Κοντά στον Θεό δεν είναι κανείς ούτε νέος, ούτε γέρος, ούτε δυνατός, ούτε άρρωστος. Είναι μόνο άνθρωπος. Άνθρωπος πλασμένος να ζήσει αιώνια. Τα χρόνια του που περνούν δεν είναι χρόνια μόνον που φθείρουν. Είναι σκαλοπάτια, που τον φέρνουν πιο κοντά στον αιώνιο και άφθαρτο. Λιγοστεύουν την απόσταση απ' τη συνάντηση μαζί Του. Προσεγγίζουν την ώρα του θριαμβευτικού ερχομού Του να μας αναστήσει. Να μας κάμει αφθάρτους. Να μας εισαγάγει στην αληθινή χαρά της βασιλείας Του.

Χριστιανοί, μην είμαστε παιδιά. Μην περιμένουμε απ' το χρόνο να μας φέρει πλούτη και ευτυχία. Θέσεις και αξιώματα. Κοσμική δόξα, προβολή και λάμψη. Ο χρόνος είναι άψυχος. Τυφλός. Δεν έχει τίποτε στα χέρια του. Όλα τα κρατεί στα χέρια Του ο Θεός κι εμείς. Εμείς θα φέρουμε στο χρόνο και στον εαυτό μας. Ο Θεός θα μας δώσει.

Η φθορά που φέρνει ο χρόνος δεν πρέπει να μας ανησυχεί. Η φθορά που φέρνουμε εμείς είναι καταστρεπτική. Και η φθορά μας μπορεί να γίνεται με πράξη ή με απραξία. Ο εγκληματίας στην πράξη και με την πράξη καταστρέφει. Ο άπρακτος στην πράξη, αλλά με απραξία φθείρει. Μόνον ο δημιουργικός δημιουργεί. Βελτιώνει. Χτίζει και δεν γκρεμίζει. Ή γκρεμίζει τα κακά για να χτίσει τα καλά.

«Τα πάντα ρεί». Όλα αλλάζουν. Ένας και μόνον είναι ο αναλλοίωτος και άφθαρτος. Ο Θεός. «Χθες και σήμερον ο αυτός και εις τους αιώνας». Η καταγωγή του ανθρώπου είναι ουράνια. Θεία. Κοντά στον Θεό είμαστε κι εμείς αιώνιοι. Φαινομενικά μας δαμάζει ο χρόνος.

Ο κορωνοϊός έχει αλλάξει πολλά πράγματα. Μερικούς τους έφερε στο τέλος. Στον θάνατο. Μόνο ο Θεός γνωρίζει πού επήγαν και πού ευρίσκονται. Ευχόμαστε να είναι κοντά Του.

Όπως εισερχόμεθα στο νέο έτος 2022 όλοι μας να σκεφτόμαστε σοβαρά. Ο κορωνοϊός δεν παίζει. Εμείς να μη κάνουμε εξυπνάδες. Να ακολουθούμε τις οδηγίες των κυβερνήσεών μας, εφ'όσον δεν αντίκεινται στο δόγμα της Εκκλησίας μας. Να ακολουθούμε το παράδειγμα του Πατριάρχη μας. Να υποτασσόμεθα στις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου. Να είμαστε «ως χορδαί εν κιθάρα». Μία είναι η Εκκλησία. Είναι μία οικογένεια. Όλοι μαζί γύρω από τον Πατριάρχη μας και την Ιερά Σύνοδο.

Αιώνιε και αναλλοίωτε Θεέ, Συ που «τα έτη Σου ουκ εκλείψουσι» χαρίζοντάς μας τον καινούργιο χρόνο, χάρισέ μας σύνεση να εννοούμε, ότι δεν πρέπει να περιμένουμε αγαθά απ' τον χρόνο, αλλ' εμείς να δημιουργούμε αγαθά μέσα στον

χρόνο. Χάρισέ μας ειρήνη και γαλήνη της ψυχής. Δώσε μας δύναμη να νικούμε τον κακό εαυτό μας. Να μην υποχωρούμε στην αμαρτία. Να πράττουμε το καλό. Να αγαπούμε εχθρούς και φίλους. Να συγχωρούμε όλους. «Χρόνο με χρόνο ζήσε μέσα μας Εσύ». Φέρε μας κοντά Σου.

Με πατρική αγάπη και θερμές ευχές εν Χριστώ Τεχθέντι

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ο ΚΑΝΑΔΑ ΣΩΤΗΡΙΟΣ